

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב
עורך: מנחם ברוד

ספרים חדשים

חד בדרא

מאת הרב שניאור זלמן רודרמן
בהוצאת תורת חב"ד לבני הישיבות

סיפור תולדותיו ופרקי חייו של הרבי מליובאוויטש, מבוסס על אלפי מסמכים ועדויות נאמנות. בספר גם תצלומים מפגישותיו של הרבי עם גדולי ישראל מכל החוגים. 610 עמ'. טל' 03-9606018.

חמה ולבנה

מאת הרב צבי כהן
בהוצאת המחבר

מגוון סוגיות הלכתיות ומנהגים הקשורים בחמה ובלבנה ובמהלכן, וגם מה יהיה על השמש בעתיד. 350 עמ'. טל' 03-6192882.

אוצר סיפורי סת"ם

מאת אלפי כ"ץ
בהוצאת המחבר

אוצר של מדרשים, סיפורים, מעשיות, עובדות ומנהגי צדיקים בעניין ספרי תורה, תפילין ומזוזות. 483 עמ'. טל' 054-2598770.

שבת, רגע של נצח

מאת פרופ' בנימין גרוס
בהוצאת ראובן מס

רעיון השבת כנקודה שהיא מעל לזמן בתוך רצף הזמן, והרלוונטיות שלו גם לאדם המודרני. 184 עמ'. טל' 02-6277863.

זמני השבוע

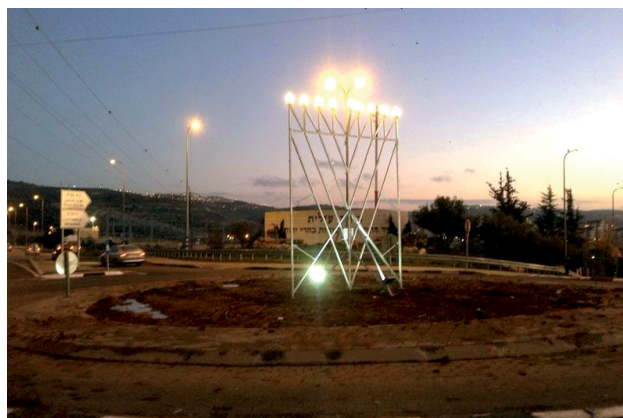
ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:11	4:42	5:13	4:26
5:14	5:47	6:08	5:25

336 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

המאבק הקיומי אז והיום

מפתה מאוד להיות חלק מהעולם הגדול, אבל הקיום היהודי תלוי בשמירת הייחודיות היהודית דווקא ובעמידה עקשנית על דבקות בתורת ישראל

העתק של חנוכיית הענק שעיזב האמן יעקב גאג, בשערי ביתר עילית

לאורך ההיסטוריה התמודד העם היהודי עם איומים רבים ומגוונים. היו שביקשו להשמיד את היהודים פיזית. היו שפגעו בפרנסתם. היו שגזרו עליהם גזרות כדי לדכא את אמונתם ואת דבקותם בדתם. והיו שניסו לכולל אותם ולגרום להם לאבד את זהותם ולהיות חלק מהתרבות הכללית.

האיום האחרון הוא למעשה סיפורו של החנוכה. מאבקם של היוונים כנגד היהודים אמנם הגיע לשיאו בגזרות אנטיכוס, אבל הם פנו לדרך זו לאחר שהניסיון לכולל את היהודים ולגרום להם להתערות בתוך התרבות ההלניסטית לא הביא את התוצאות הרצויות מבחינתם.

הדרך לעתיד יהודי

קודם לכן התחולל מאבק גדול בתוך העם היהודי, בין היהודים הנאמנים לדתם ובין המתיוונים. אלה היו צעירים יהודים מודרניים ומתקדמים, שהאמינו כי לעם מתבדל, הדבק בנושנות, אין עתיד בעולם המודרני. הם ביקשו ליצור חיבור בין התרבות ההלניסטית המודרנית ובין היהדות.

אבל מהר מאוד התברר כי דרך זו מוליכה בכיוון אחד בלבד - מן היהדות החוצה. הדור הראשון של המתיוונים ניסה לשלב את התרבות היוונית עם המסורת היהודית. הדור השלישי כבר בעט ביהדות, בזו לה ושאף להיות יוני לכל דבר ועניין. עובדה היא שלא נותר מהם זכר. מי שחזרו להיות יהודים שלמים - שרדו והשתלבו בשלשלת הזהב של הרציפות היהודית, ומי שדבקו בתרבות יוון התבוללו לחלוטין ואבדו לעם היהודי.

אנו מתמודדים כיום באותה התמודדות של מתתיהו ובניו, אלא שהפעם המאבק איננו נגד גזרות דת של שלטון עריץ, אלא זה מאבק רוחני ערכי. גם כיום יש פיתוי להיסחף בתוך זרם התרבות הכלל-עולמית, השוטף אותנו.

בני אדם אוהבים את ההגנה של העדר מתחושת ההתבדלות. מה פשוט יותר מלהיות כמו כולם,

להתלבש כמו כולם, לשמוע אותה מוזיקה ששומעים כולם, לחשוב כמו כולם. למה למשוך מבטים ותשומת לב מיוחדת? למה יהודי אינו יכול לאכול עם כולם? למה הוא צריך פתאום להתפלל, ולמה עליו לעצור את העולם עם כניסת השבת או החג?

אבל צריך לזכור שהזרם הזה נוטל מאיתנו את הדבר היקר ביותר - את היותנו יהודים. מי שייסחפו בתוך התרבות העולמית, אולי יהיו בני אדם נאורים ותרבותיים, יזכו למחמאות ולמעמד - אבל יאבדו בהדרגה את זהותם היהודית. זה בדיוק התהליך הפוקד רבים מבני עמנו בעולם החופשי.

ערכים שנשארים

המאבק הזה קיומי. בעבור העם היהודי זה עניין של להיות או לחדול חלילה. לשמחנתנו נראה שאט-אט מחלחלת ההכרה כי יש לשוב לדרך המקורית של עם ישראל. המוני העם מתחילים להבין כי עתידנו - כעם וכיחידים - טמון בהמשך הרציפות של המסורת היהודית.

בהדלקת נרות החנוכה ראוי לזכור את הלקח הנצחי. מפתה מאוד להיות חלק מהעולם הגדול, אבל הקיום היהודי תלוי בשמירת הייחודיות היהודית דווקא ובעמידה עקשנית על דבקות בתורת ישראל ובמצוותיה. הערכים האנושיים משתנים ומתחלפים, אבל ערכי היהדות נשארים לנצח. חנוכה שמח!

סודו של הפך החתום

זוהי תקנתן". כאשר אדם ש'נטמא' עובד את ה' מתוך שיברון לב, בבחינת "זבחי אלוקים רוח זבחה", הוא נטהר.

הכוהן הגדול שבנפש

המצב המושלם הוא מניעת כניסת הטומאה לתוך הכלי, וזה נעשה על-ידי סגירתו בחותמו של הכהן הגדול. ייחודיותו של הכהן הגדול הייתה בכניסתו ביום הכיפורים לקודש הקודשים - "לפני ולפני".

ה'פנים' בחיי היהודי הוא הכוחות שבעומק נפשו. ישנה הזירה החיצונית של חיינו, שבה מתנהלים חיינו הגשמיים; יש הפנימיות - הכוחות הנפשיים שבהם הוא עובד את ה'; וישנה הפנימיות שבפנימיות, קודש הקודשים שבנפש היהודי, כוח מסירות הנפש, שאין נעלית ממנה. הכוח הזה בא מהכוהן הגדול. כשהאדם הוא "כלי תחום בחותמו של הכהן הגדול" אין הטומאה יכולה להתקרב אליו כלל. זה עניינו של חנוכה - שכוח מסירות הנפש פרץ החוצה וחדר לכל רובדי הנפש.

(רשימות, חוברת קכה, עמ' 115)

אמרת השבוע

שפע לכל השנה

פעם אחת, לאחר שהצדיק רבי אברהם יהושע השיל מאפטה, בעל 'אוהב ישראל', הדליק את נרות החנוכה, נכנס לביתו וארשת דאגה נסוכה על פניו. הוא הסתגר זמן מה בחדרו, ולאחר מכן יצא והוא שרוי בשמחה גדולה.

מקורביו התפלאו על השינוי החד שחל במצב רוחו, והוא הסביר:

"כשהתבוננתי על מצבה של עיירתנו, מז'יבוז', ראיתי בשמים כי כבר 'אכלנו' את כל הפרנסה שנקבעה לנו בראש השנה, ולמעשה לא נותר לנו שפע להמשך השנה. אולם אחריכך נזכרתי שגם בשנה שעברה היה כך, והקב"ה ברוב חסדיו האריך לנו את השפע ופרנס אותנו במשך השנה כולה. אם כן עלינו לבטוח בו ולא לדאוג".

פתגם חסידי

"מנהג ישראל להעמיד את השמש למעלה מכל הנרות. מכאן הוראה כי מי שעוסק בהדלקת נר הנשמה של יהודי שני - הוא עצמו מתעלה" (הרבי מליובאוויטש)

אך יצירתו של כלי החרס מורכבת משני השלבים, לאמור: אדם המבקש לעבוד את ה' צריך לשלב בין שתי המגמות האלה, בבחינת 'רצוא ושוב': הנפש בוערת באהבה לקב"ה ומבקשת לדבוק בו לגמרי ('רצוא'), אולם מיד חש האדם התבטלות ומציית לשליחותו לפעול כאן בעולם ('שוב').

התבטלות ותקיפות

כלי חרס שונה מכלים אחרים, בכך שאין הוא נטמא במגע חיצוני בדופנותיו. הוא נטמא רק אם הטומאה נכנסה לתוך חלל הכלי. כך אדם שהוא בבחינת 'כלי חרס' מחוסן מטומאה מגבו; הרע אינו יכול לדבוק בו בדרכים חיצוניות. הלוא אין הוא מחשיב דבר מלבד הקב"ה.

אולם גם הוא עלול להיטמא כשהטומאה נמצאת בחללו. כשמדובר ברע חמור, המפעפע בתוך האדם, דווקא האדם הבטל עלול להיטמא, שכן מרוב התבטלות אין לו התקיפות הדרושה להשיב מלחמה כנגד הרע. אלא שגם במקרה כזה יש תקנה - "שבירתן

"מאי חנוכה?" - שואלת הגמרא. והלוא הכול יודעים מהו חנוכה. אלא שכוונת הגמרא לעורר דיון במהותו הפנימית של נס חנוכה: מהי מהותו של חנוכה בעבורנו?

אומרת הגמרא: "בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן, שהיה מונח בחותמו של כוהן גדול". פך הוא כלי חרס. את החרס מייצרים מעפר, המייצג שפלות והתבטלות - "ונפשי כעפר לכול תהיה". השלב הראשון ביצירת כלי חרס הוא לקיחת העפר, וגם בעבודת ה' נדרש האדם תחילה להתבטל לקב"ה.

שילוב עפר ואש

השלב השני ביצירת הכלי הוא שרפתו בכבשן לוהט. האש מייצגת אהבה עזה לקב"ה, הבערת בלב האדם. שתי תכונות אלה, התבטלות ואהבה, מנוגדות במהותן. אדם שחש עצמו שפל כעפר אינו יכול להרשות לעצמו לפתח רגשות אהבה עזים. אין הוא מציאות נבדלת מהקב"ה, אלא בטל אליו לגמרי. ולאידך גיסא, אדם אוהב אינו בטל לגמרי.

מן המעיין

חנוכה | מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף

מאת ה' הייתה זאת

מדוע קבעו את הנס על השמן ולא על הניסים האחרים שאירעו אז? שבשאר הניסים יש פתחון פה למינים לומר שמקרה הוא ושלא ה' פעל זאת, אבל בנס פך השמן אין מקום לומר שמקרה הוא, והכול מודים ואומרים שמאת ה' הייתה זאת. (מטה משה)

הכוח מהתורה

"מאי חנוכה? דתנו רבנן" (שבת כא). מהותו של חנוכה הוא "תנו רבנן". את הכוח לעמוד איתנים נגד צוררינו אנו מקבלים משלהבת הקודש שהדלקנו, מן התורה והמצוות.

(רבי מאיר שפירא מלובלין)

ימין ושמאל

"נר חנוכה משמאל ומזוזה מימין" (שבת כב). חז"ל אמרו (סוטה מט): "לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת". מזוזה בימין מורה על ימין מקרבת, שהן פרשיות קריאת שמע, שיש בהן הציווי על אהבת ה', "בכל לבבך ובכל נפשך". נר חנוכה משמאל מורה על שמאל דוחה, כי מעט אור דוחה הרבה מן החושך.

(שם משמאל)

גאולה שלמה

למה בחנוכה אומרים הלל שלם ובפורים אין אומרים? כי בפורים לא הייתה גאולה שלמה, שכן עדיין "אכתי עבדי אחשורוש אנן" (מגילה

יד), אבל בחנוכה השתחררו מהיוונים לגמרי. לכן אומרים בו הלל שלם.

(חידושי הרי"ם)

ההדלקה עיקר

"הדלקה עושה מצווה" (שבת כב). עיקר המצווה היא ההדלקה; אש הקודש המתלקחת בעמקי הנשמה; החשק וההתעוררות לעשות פעולות ומעשים טובים.

(קדושת לוי)

חנוכה והנס

"מאי חנוכה" (שבת כא). בשאר המועדים שייכותו של השם לחג ברורה ומובנת, אבל השם 'חנוכה' אין לו קשר ישיר לא לניצחון המלחמה ולא לנס הנרות.

(עיטורי תורה)

השמן לעתיד

בפרשת אמור, אחרי פרשיות המועדים, נאמר (ויקרא כד, יא) "ויקחו אליך שמן זית זך". מלמד שהיו ישראל עתידים לחדש יום טוב להם על סמך השמן. זה חנוכה.

(פסיקתא)

דאגה לעניים

"מצוותה משתשקע החמה עד דכליא ריגלא דתרמודאי" (שבת כא). יש כאן רמז שצריך לפרנס את העניים המחזירים על הפתחים.

(זר זהב)

פתק בשלג

אפרים־פישל ישב במשרדו בפנים נפולות. זה החודש השלישי המכירות הלשות ביותר. מפעל העורות שבבעלותו, שסיפק תוצרת איכותית לתושבי העיירה רוסלביצי שבאוקראינה ולסביבותיה, נעשה גירעוני, בלי סיבה נראית לעין. הלקוחות החלו להדיר את רגליהם מהמפעל.

אט־אט התבררה הסיבה. ולאדק, שכנו צר העין, שתמיד קינא בהצלחתו וניסה להצר את צעדיו, פתח מפעל מתחרה בקצה השני של העיירה, הוריד את מחיר העורות לרמה שאי אפשר להתחרות בה, והוא נוטל ממנו את הלקוחות.

ואכן, נראה היה שדרך רשעים צלחה. הקונים הנאמנים של אפרים־פישל התפתו למחירים הזולים שהציע ולאדק, ועברו לקנות ממנו את העורות. אפרים־פישל התהלך במפעלו חסר מעש. אין הזמנות, אין ייצור, אין פרנסה.

הזמן חלף. הוא שם את מבטחו בקב"ה, והקדיש את השעות שהתפנו לו ללימוד התורה. בינתיים הגיע החורף. סערת שלגים עזה השתוללה בחוצות, וזו הבריחה את התושבים אל בתיהם המחוממים. גם הדרכים התרוקנו מנוסעים. המפעל של אפרים־פישל שבת לגמרי, ומצבו הכלכלי הידרדר עד כדי עוני.

קרבו ובאו ימי החנוכה. חסידיו הנאמנים של רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב לא היו מוכנים להיכנע למוגז האוויר ולוותר על השהייה במחיצת הצדיק בימי החנוכה. אלו היו האמיצים שנראו בדרכים המושלגות, בדרכם אל הרבי. גם אפרים־פישל דבק במסורת הנסיעה השנתית אל הרבי לקראת הנר הראשון של חנוכה, ובלב נרגש יצא לברדיצ'ב.

הדלקת הנר הראשון נסתיימה. קהל החסידים היה שרוי בהתרוממות רוח מאווירת הקדושה העילאית שאפפה את הצדיק. רבי לוי־יצחק נכנס לחדרו, ועד מהרה התייצב בפתחו תור ארוך של מבקשי ברכה ועצה. אפרים־פישל החליט גם הוא לבקש את ברכת הרבי.

בדחילו ורחימו התייצב אל מול הקודש. בטרם פצה את פיו פנה אליו סגורם של ישראל בשאלה: "מה שלומך, אפרים־פישל? ומה מצב הפרנסה?". אפרים־פישל פרץ בבכי. לאחר שנגע, שטח לפני הרבי את

הנעשה, איך הפך מאדם אמיד לעני ואביון בעקבות התנכלותו של הגוי אליו.

רבי לוי־יצחק שקע בשתיקה למשך כמה דקות, כשעיניו עצומות. לפתע כמו התנער ופנה אל אפרים־פישל ואמר: "סור נא לבית המדרש. בעוד זמן קצר אפנה לעריכת השולחן.

לאחר הסעודה היכנס אליי שנית".

תמה ומשתומם יצא אפרים־פישל מחדרו של הרבי. מה צפוי הרבי לעשות בעת הסעודה? הרהר במתח. אלא שהסעודה התנהלה כדרכה, בלי שום רמז או סימן מצד הרבי לעניין המעסיק את אפרים־פישל. כשנסתיימה הסעודה והרבי שב

לחדרו, נכנס אפרים־פישל אחריו.

"אתן לך דמי חנוכה", אמר לו הצדיק. הוא נטל את קולמוסו ורשם כמה מילים על פתק קטן, קיפל אותו ונתנו בידו של אפרים־פישל. "מחר, בצאתך מהעיר, פתח את הפתק וקרא את תוכנו. אך עליך להיזהר שהפתק לא יאבד לך, שכן אם חלילה יאבד – תישא אתה בתוצאות".

בטרם יצא מן החדר שב הרבי על אזהרתו. אפרים־פישל הנהג בהבנה, אף שבתוך־תוכו לא הבין כלל את פשר הדברים.

השעות הקרובות עברו עליו בדריכות רבה. הוא לא עלה על יצועו, אלא הגה בתורה כשהפתק טמון בכף ידו. בבוקר מיהר להתפלל ולחפש עגלון שיסיע אותו אל מחוץ לעיר. סוף־סוף התיישב בעגלה, ומרגע לרגע גאתה ההתרגשות שבלבו. עוד מעט יצא מן העיר ואז יפתח את הפתק...

סערת הקור העזה האטה מאוד את צעידת הסוסים, שנאבקו בקושי בשלג הגבוה וברוח שצלפה על פניהם. כשיצאו סוף־סוף מן העיר, ניגש אפרים־פישל לקיום מצוות הרבי. הוא פתח את הפתק המקופל, ובדיק כשניסה ליישר אותו אל מול עיניו – נתקלו גלגלי העגלה במהמורה, והיא נחבטה והיטלתלה אנה ואנה. הפתק נשטף מידו של אפרים־פישל, והחל להתעופף אל המרחבים המושלגים.

"עצור!", הזדעק אפרים פישל בקול לא־לו. העגלון בלם במהירות, ואפרים־פישל זינק מן העגלה אחוז תזוית והחל לרדוף אחרי הפתק. זה הוסיף להתעופף ברוח העזה ולחמוק מידי. עד מהרה מצא עצמו החסיד במרדף אחרי הפתק. הוא רץ בנשימות טרופות, מבוסס בשלג, וכאשר חש שעוד מעט יאזלו כוחותיו, נחת הפתק על הקרקע. אפרים־פישל זינק עליו ואחז בו בחוזקה.

"לוי־יצחק בן שרה־סאשע" – זה מה שנכתב בפתק...

שוב ושוב קרא אפרים־פישל את הכתוב, ואכזבה מרה מילאה את ליבו. זה הסוד? חשב בליבו. זה הפתק שאמור להציל אותי מהעוני והמחסור? בקושי אסף את כוחותיו כדי לקום מרבצו ולעמוד על רגליו, כשלתע נתקלו רגליו בחפץ קשה, והוא כמעט נפל. הביט לעבר המכשול, וגילה כי לפניו קצה של תיבה הטמונה בקרקע.

בתוך רגעים מספר הייתה התיבה בידי. כשפתח אותה נרתע בתדהמה – התיבה הייתה מלאה מטבעות זהב נוצצים. באותו רגע הדהדו במוחו דברי הרבי: "אתן לך דמי חנוכה".

לומדים גאולה

שמונה נסיכים

באחת מנבואות הגאולה נאמר (מיכה ה,ד): "והקימונו עליו שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם". הגמרא (סוכה נב,ב) מפרטת מי הם שבעת ה'רועים' ושמונת ה'נסיכים': "מאן נינהו [=מי הם] 'שבעה רועים'? – דוד באמצע, אדם, שת ומתושלח מימינו, אברהם, יעקב ומשה בשמאלו. ומאן נינהו [=ומי הם] 'שמונה נסיכי אדם'? – אדם, ישי, ושאלו, ושמאל, עמוס, וצפניה, צדקיה, ומשיח ואלהו". נמצא שהמשיח הוא אחד מ'שמונה נסיכי אדם'.

המהרש"א מסביר: "שבעה רועים – רועים, הם מנהיגים של הדור, יהיו שבעה. ודוד באמצע, דוגמת מנהיגי עולם האמצעי, שהם שבעת כוכבי לכת, והשמש באמצע, כמו שכתוב במלכות בית דוד: כי כשמש ינון וגו'... דהיינו, שהוא, דוד, יהיה העיקר בין המנהיגים הללו. וקראם 'רועים' במקום 'מנהיגים', כי ברובם מפורש שהיו רועים ממש בעולם הזה".

לאחר מכן המהרש"א מסביר שאף שהמשיח נחשב אחד מ'שמונה נסיכי אדם', בכל־זאת הוא ימלוך על כולם: "הא ודאי דמשיח ימלוך על כולם, כמו שכתוב: 'ומלך אחד יהיה להם'", אלא ש"מכל מקום אלו השבעה דחשיב יהיה להם קצת שררה ונסיכות, וקבלה יהיה בידם שאלו השבעה יהיו עם מלך המשיח".

נרות כנגד הנסיכים

מה משמעות המילה 'נסיכים'? ה'צמח־צדק' מקשר זאת עם הפסוק שנאמר על המשיח (תהילים ב,ו): "ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדש". כלומר, 'נסיך' הוא מאותו שורש של המילה 'נסכתי'. הוא (ברשימותיו לתהילים שם) מפרש את משמעות ה'נסיכה' מלשון סיכה בשמן: "לכאורה זה עניין משיחה, והיינו שנקרא משיח על שם שנמשח בשמן".

במקום אחר (ספר הליקוטוים דא"ח ערך נסיכים) ה'צמח־צדק' מקשר זאת לתנוכה: "נסיכי גם כן לשון סוך בשמן... והרב המגיד פירש 'שמונה' גם מלשון שמן. וכך נר תנוכה הוא בשמן. וזהו גם כן ענין חשמונאי, שהוא לשון גדולה ושררה, כמו 'אתיו חשמונים', היינו כמו נסיכי אדם". וכך כותב בפירוש רבנו הזקן (תורה אור מקץ לבג): "ענין שמונה נרות דחנוכה הם כנגד שמונה נסיכי אדם".

כינור של שמונה נימים

הרבי מליובאוויטש מסביר (תורת מנחם כרך ב, עמ' 278): "מספר שמונה הוא למעלה ממספר שבעה... וזהו גם כן מה שמצינו בעניין שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם, שבין שבעה רועים נמנה משה רבנו ע"ה, שהוא כללות כולם, ובין שמונה נסיכי אדם נמנה משיח. והעניין בזה, שמשה הוא השביעי, וכל השביעי חביבין... ולכן ניתנה תורה על־ידו. אמנם משיח הוא משמונה נסיכי אדם, שזה עניין נעלה יותר... וכידוע בעניין מעלת הגילוי דלעתיד... ולכן ילמד משיח עם האבות ועם משה רבינו, לפי שמשיח הוא למעלה ממה... ועל־פי זה יובן הטעם שחנוכה הוא שמונה נימים, לפי שבחנוכה מאיר מעין הגילוי דלעתיד, כידוע".

במקום אחר (ספר המאמרים מלוקט כרך ב, עמ' כג) הוא מדבר על מעלתה המיוחדת של מצוות נרות חנוכה, "שמצווה זו שייכת במיוחד לישועה וההצלה, הגאולה שהידי משיח, מכיוון שמשיח, וכן אליהו מבשר הגאולה, הם מהשמונה נסיכי אדם, עניין שמונה נרות דחנוכה".

ועוד הוא אומר (התועודיות תשמ"ז כרך ב, עמ' 99): "ובפשטות – גאולה אמיתית ושלמה על־ידי משיח־צדקנו, אחד ומיוחד משמונה נסיכי אדם, שהם דוגמת שמונת ימי חנוכה, ביחד עם בניין וחנוכת בית המקדש השלישי, שבו ידליק אהרון כהן גדול את המנורה, ולא רק מנורה בת שבעה קנים, שהיא בדוגמת כינור של שבעה נימים, אלא גם כינור של שמונה נימים, שהוא בדוגמת שמונה נרות דחנוכה".

נר שני, שני גפרורים

איזה נר היום? היא הביטה בי ולא הבינה מה אני רוצה. שאלתי שוב ושוב: איזה נר היום?"

האצבעות נחרכו

אדלשטיין (58), המשמש יו"ר הכנסת, מתאר את הרגעים הדרמטיים בשיחה שקיימנו עמו בתחילת השבוע, ערב חנוכה: "האנשים שסביבי חשבו לרגע שהשתגעתי בגלל גזר הדין החמור שהשית עליי השופט. לאחר ששאלתי את אשתי בפעם השלישית איזה נר היום, הצליחה להתעשת והשיבה: 'הערב נר שני'. הכול קרה בתוך שניות.

"השוטרים כבר לא החזירו אותי לצינוק, שכן עכשיו איני נחקר אלא שפוט. העבירו אותי לאגף אחר", הוא מספר. בשעות הערב הצליח להשיג שני גפרורים. "בתא היו כארבעים אסירים. ניגשתי לחלון, בירכתי את הברכות והדלקתי את שני הגפרורים". אדלשטיין חיכה שהשלהבות יתכלו, עד שחרכו את אצבעותיו.

בדיקת שפיות

האסירים בתא חשבו שהאורח החדש אינו שפוי. "לקח לי שעתיים להרגיע אותם ולהסביר להם במה מדובר", הוא מחייך, בעודו נזכר באותם רגעים בלתינשכחים. "מזלי היה שאחד

השופט הרוסי הכה בפטישו וקרא את גזר דינו של העצור יולי אדלשטיין: שלוש שנות מאסר בפועל במחנה כפייה סובייטי, סמוך לימת בייקל שבדרום סיביר.

שלושה חודשים הוחזק אדלשטיין בבידוד בצינוק, לאחר שהואשם ב"החזקת סמים" (האמת הייתה שהחזיק בשמים להבדלה...). הוא פתח בשביתת רעב של כמה שבועות, אבל זמן קצר לפני המשפט החליט להפסיקה. "היו לזה שתי סיבות", מספר אדלשטיין. "ראשית, הודיעו לי שלוקחים אותי למשפט וחששתי להתעלף באולם. שנית, ידעתי שחנוכה מתקרב ורציתי להיות חזק".

"איזה נר היום?"

המשפט נערך בימי החנוכה תשמ"ה (1984). "בכל משפט מורשים להיכנס קרובי משפחה או ידידים של הנאשם. הרוסים מנעו זאת על-ידי שמילאו את האולם באנשיהם, וכך חסמו את מי שביקשו להיכנס, מלבד אשתי ואימי. מי שניסה להיכנס נענה בתשובה לקונית: 'אין מקום'.

"הייתי מוקף שוטרים, כדי למנוע כל מגע ביני לאנשים אחרים. המשפט היה ארוך ונמשך שעות רבות. לאחר שהשופט הכריז את גזר דיני, ממש כשהתחילו להוציאני החוצה, דחפתי את ראשי בין שני שוטרים וצעקתי לאשתי:

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

הדלקה במוצאי שבת

שאלה: מה סדר העניינים בהדלקת נר חנוכה בערב שבת ובמוצאי שבת?

תשובה: למנהג חב"ד הסדר בערב שבת הוא: מנחה, נר חנוכה ונר שבת. הטעם לזה הוא כי קרבן תמיד של בין הערביים, שתפילת מנחה היא כנגדו, קדם להדלקת המנורה בבית המקדש. ועוד, נר חנוכה שייך לערב, ולכן יש להתפלל לפניו תפילת מנחה. ויש הנוהגים להדליק נר חנוכה קודם תפילת מנחה.

הסדר במוצאי שבת למנהג חב"ד: בבית הכנסת - נר חנוכה ואחר-כך הבדלה. בבית - הבדלה, נר חנוכה, אמירת 'וייתן לך'. הטעם לזה: אף שמוצות הבדלה תדירה יותר, ו'תדיר ושאינו תדיר' - תדיר קודם, עדיף (ומוסכם) להוציא את השבת מאוחר ככל האפשר. אם שכח המדליק לומר בתפילתו 'אתה חוננתנו', יאמר קודם ההדלקה "ברוך המבדיל בין קודש לחול".

בימים ההם ובזמן הזה. למטה: אדלשטיין ביום חופתו ברוסיה. למעלה: הדלקת נרות השבוע עם שר הבריאות האסירים הכיר אותי בעבר והעיד שאני שפוי". מסירותו להדלקת נר חנוכה מצטרפת למאמציו לשמור מצוות במחנה הכפייה. "בפסח הצלחתי בדרך-לא-דרך, להשיג מצה. ביום כיפור הצלחתי תמיד להתחמק מהעבודה. פעם אחת החלטתי להתעמת איתם, והלכתי למרפאה בטענה שאני חולה. זה נגמר בהשלכה לצינוק", הוא מחייך. בכל שנה, בנר השני של חנוכה, הוא נזכר בסיפור הגפרורים. "זה סיפור שמלווה אותי תמיד".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

בחנוכה מספרים

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע'

70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020